

11.
baskı

KUR'ÂN ŞİİRLERİ

YA KUR'ÂN
YA HÜSRÂN

Üçüncüsü Yok!..

cengiz numanoğlu

Uyan artık ey insan! Yetmez mi bunca zillet?
Kaderinde yazmıyor.. Bu kokuşma, bu illet.

Sen ki; özünde şeref, fıtratında asâlet;
Ne sen sürün yerlerde, ne sürünsün **adâlet..**

Cengiz Numanoğlu

İnsanca yaşamanın **düşünmektir** kıstası,
Kabristana yakışır, içi boş kafatası..

Cengiz Numanoğlu

CENGİZ NUMANOĞLU

KUR'ÂN ŞİİRLERİ

YA KUR'ÂN
YA HÜSRÂN

Üçüncüsü Yok!..

Temmuz 2011 / BURSA

• Allah sözün en güzelini, birbiriyle uyumlu ve bıkmadan tekrar tekrar okunan bir kitap olarak indirdi. Rablerinden korkanların, bu Kitab'ın etkisinden tüyleri ürperir, derken hem bedenleri ve hem de gönülleri Allah'ın zikrine ısınıp, yumuşar. İşte bu Kitap, Allah'ın, dilediğini kendisiyle doğru yola ilettiği hidayet rehberidir. Allah kimi de saptırırsa artık ona yol gösteren olmaz.

ZÜMER/23

• Andolsun, biz Kur'an'ı, düşünüp öğüt alınsın diye kolaylaştırdık. Düşünüp öğüt alan yok mudur?

KAMER/17,22,32,40

Ya Allah'a baş eğer, hiç kimseye eğmezsın;
Ya herkese baş eğer, **hiçbir şeye değmezsın..**

Cengiz Numanoğlu

İlle de bir tokat mı, yemelisin ensene?
Ölüm sana gelmeden, sen kendine gelsene..

Cengiz Numanoğlu

YA KUR'ÂN, YA HÜSRAN..

Yakuttan, zümrütten medet boşuna,
Hepsi bir gün döner, çakıl taşına.
Geç kalma.. Bakıp da o genç yaşına,
Sanma ki; önünde seçenekler çok;
Ya **ÎMÂN**, ya **İSYÂN**, üçüncüsü yok..

Dünyanın serveti, şehveti sahte;
Bir kefen kadardır, vefâsı ahde.
Boğma vicdânını, meyde, kadehte,
Sanma ki; önünde, seçenekler çok;
Ya **AHLÂK**, ya **HELÂK**, üçüncüsü yok..

Sen, şerefli doğdun, şerefli yaşa,
O bencil nefsin, vur taştan taşta;
Yoksa çıkamazsın, şeytanla başta.
Sanma ki; önünde, seçenekler çok;
Ya **CENNET**, ya **CİNNET**, üçüncüsü yok..

İnsanlık yanıyor, ateş bacada,
Fitneler kaynıyor, binbir locada,
Umut kuyrukları, 'cinci' hocada;
Sanma ki; önünde, seçenekler çok;
Ya **İZZET**, ya **ZİLLET**, üçüncüsü yok..

*Kur'ân'ı kesinlikle biz indirdik;
elbette onu yine biz koruyacağız.*

HİCR/9

Bir kere baktın mı, kalkıp seherde?
Kapılar açılır, gök perde perde.
Sordun mu Kurân'a, kurtuluş nerde?
Sanma ki; önünde, seçenekler çok;
Ya **ŞÜKÜR**, ya **KÜFÜR**, üçüncüsü yok..

Dağlara özenip, tepeden bakma,
Mezar taşlarına, rütbeni çakma,
Şu cennet köşkünü, kibirle yakma;
Sanma ki; önünde, seçenekler çok;
Ya **İHLÂS**, ya **İFLÂS**, üçüncüsü yok..

Bırak.. O “çağdaşlar(!)”, ne derse desin,
Hayat bir sınavdır, bu hüküm kesin,
Secde et ki; varsın, Allah'a sesin;
Sanma ki; önünde, seçenekler çok;
Ya **KUR'ÂN**, ya **HÜSRÂN**, üçüncüsü yok.

**Sanma Sırat geçilir, torpille, iltimasla;
Kur'ân âlimi olsan, yaşamadıkça asla!..**

Cengiz Numanoğlu

BİR KİTAP Kİ..

Bir kitap ki; Allah'ın, beşere son kelâmı,
En büyük mûcizesi, ve en büyük selâmı.

Bir kitap ki; Ne dengi, ne benzeri , ne eşi;
İnsanlık âleminin, batmayan tek güneşi.

Bir kitap ki; nûrunda, karanlıkları boğan,
Bindörtüyz yıldan beri, hergün yeniden doğan.

Bir kitap ki; barışın, kurtuluşun rehberi,
İdrâkin temel taşı, akılların cevheri.

Bir kitap ki; Nebî'nin, en büyük emâneti,
Ne bir hükmü deęişir, ne harfi, ne âyeti.

Bir kitap ki; vicdânın, adâletin tek sesi,
Ahlâk depremlerinin, sarsılmaz güvencesi.

Bir kitap ki; ilmiyle, cehâleti susturan;
Zulümler karşısında, heybetle dimdik duran.

Bir kitap ki; irfânın, zaptedilmez kalesi,
Çaresiz mazlumların, sönmeyen meş'alesi.

Bir kitap ki; ümidin tükendięi her yerde;
Açılır görenlere, kapılar perde perde.

Bir kitap ki; şefkâtin kucaklayan kolları,
Selâmete götüren, ince sabır yolları.

Bir kitap ki; gaflete, dalâlete son veren,
Mahremlerin üstüne, hayâ perdesi geren.

Bir kitap ki; tahtından, zorbaları indiren,
Mülkün temellerini, hukukla güçlendiren.

Bir kitap ki; müşrikler, münâfıklar listesi,
Kârun'dan, Firavun'dan, nice ibret hissesi.

Bir kitap ki; ihlâsı, tevhîdi müjdeleyen,
İsyankâr kavimleri, birer birer eleyen.

Bir kitap ki; bileni, bilmeyenden ayıran,
O kıyâmet gününde, muhlisleri kayıran.

Bir kitap ki; mahşerde, muttakiler gölgesi,
Cennet semâlarında, çınlayan “selâm” sesi.

Bir kitap ki; çağlara, çağlar üstü hükmeden,
Hükmünü yok sayacak, yoktur asla bir neden.

Bir kitap ki; âcizdir önünde tüm san'atlar;
Hikmetine dar gelir, o sonsuz kâinatlar.

Bir kitap ki; korkular ve ümitler harmanı,
En Yüce Padişah'ın, âlemlere fermanı.

Bir kitap ki; beş vakit secdelerde göz yaşı,
Mûminlerin elinde, değişmez mihenk taşı.

Bir kitap ki; mübîndir.. Apaçıktır görene,
Son nefeste korku yok, O'na gönül verene.
Adı; Kur'ân-ı Kerîm.. Mekânı; kalb-i selîm,
O'ndadır gerçək irşâd, O'ndadır gerçək ilim.

Ey! Şânı mahşere dek, korunan yüce kitap;
Yetmez seni övmeye, hiçbir söz, hiçbir hitap.
Seni yazmak ne mümkün, cür'etimize bakma,
Hesap günü Mîzan'da, **BİZİ YALNIZ BIRAKMA !**

KUR'ÂN'I ANLADIKÇA...

Maddeyi putlaştıran, o dünyevî korkular;
Vicdan ve ahlâkını, bulandıran tortular;
Düşünce sarnıcında, biriken kirli sular;
Atılır yüreğinden, **Kur'ân'ı anladıkça...**

Akıl tahtın önünde, hurâfeler diz çöker;
Bilinç ufuklarında, binlerce şafak söker;
Gözlerin damla damla, yağış değil umut döker;
O devâlar deryâsı, **Kur'ân'ı anladıkça...**

Çözülür, kalp gözünü bağlayan kördüğümler;
Açılır, örümcekle kapılar birer birer;
Varlık târifindeki, maddeye mânâ girer;
Şüpheler sona erer, **Kur'ân'ı anladıkça...**

Gör ki; sebepsiz değil, varlığın bir zerresi;
Ne bir yağmur damlası, ne de bir kum tanesi..
Gerçeğin karşısında, "tesâdüf" efsânesi;
Âciz kalır, alçalır, **Kur'ân'ı anladıkça...**

Katılaştıran yürekler, hoşgörülle beslenir;
Kirli eller, hidâyet selleriyle ıslanır;
Dinlersin ki; taş toprak "Allah" diye seslenir;
Zikirleri duyarsın, **Kur'ân'ı anladıkça...**

Her nefsin tadacağı, ölüm ve ötesinden;
Kabirde duyacağın, Münker Nekir sesinden;
Ve er geç varacağın, mahşer mahkemesinden;
İbretle ürperirsin, **Kur'ân'ı anladıkça...**

Gösterişin postunu, yerden yere vurursun;
Nefsine köle değil, ona sultân olursun...
Yalnızlık sancısından, ebedî kurtulursun;
Gerçek Dost'u bulursun, **Kur'ân'ı anladıkça...**

Yaratan hakkı için, insanla barışırsın;
Kibir dağından iner, ummâna karışırsın;
Hâk yolunda rütbesiz, isimsiz yarışırsın;
Sevgiyle tanışırın, **Kur'ân'ı anladıkça...**

Kanayan bir yarayı, görmeden geçemezsin;
İnsanın bedelini, servetle biçemezsin;
Kavrulsan da, bir yudum haramdan içemezsin;
Kula el açamazsın, **Kur'ân'ı anladıkça...**

Allah'tan başkasına minnet sana âr gelir,
Onurlu bir yoksulluk, iffetine kâr gelir;
Ruhuna beden değil, dünya bile dar gelir,
Semâlar mekân olur, **Kur'ân'ı anladıkça...**

*Sizin en hayırlınız; Kur'ân-ı Kerîm'i
öğrenen ve öğretendir.*

HADİS-İ ŞERİF

İlim mercekleriyle görürsün uzakları;
Fark eder ve seçersin, karalardan akları;
Hele ki; o şeytanın, kurduğu tuzakları;
An be an yakalarsın, **Kur'ân'ı anladıkça...**

Korkma ki; ak yürekte, kara sancı başlamaz,
Kem tohumlar kök salıp, toprağında kışlamaz.
Var git artık yoluna, sana kurşun işlemez;
Böyle gönül verip de, **Kur'ân'ı anladıkça...**

Her selâmet kapısı, bir **selâmla** açılır,
Bir selâmla, en büyük belâlardan kaçılır.

Cengiz Numanoğlu

Sen özünden kaçarsan, **ölüm** gözünden kaçır;
Sen **Kur'ân'ı** açarsan, Kur'ân da seni açar..

Cengiz Numanoğlu

Kur'ân eczanesinde, her derde devâ vardır;
Son kullanma tarihi: **Kıyâmete kadardır..**

Cengiz Numanoğlu

Bilmedikleri için, ona düşman olurlar;
Kur'ân'ı bir bilseler, **nasıl pişman** olurlar..

Cengiz Numanoğlu

Sen **kendini** gerçekten, istiyorsan tanımak;
Duvar aynası değil, **Kur'ân aynasına bak..**

Cengiz Numanoğlu

KUR'ÂN'I YAŞADIKÇA...

Bir insan ki; yenilmez, ne kalem, ne tüfekte;
Ne saray sofraları, ne kuru bir ekmekle.

Bir insan ki; dünyada, korkusuz bir yürekle,
Allah'a vekîl olur, **Kurân'ı yaşadıkça...**

Bir inanç ki; sarsılmaz, ne tayfun, ne tûfanla;
Güçlenir sabır denen, en zorlu imtihanla.

Bir inanç ki; beslenir, her nefeste îmanla,
Sonsuzlara tâc olur, **Kurân'ı yaşadıkça...**

Bir vicdan ki; düşmeden, nefsin tuzaklarına;
Mahşer penceresinden, bakar kul haklarına...

Bir vicdan ki; her çağda, zulmün uşaklarına,
Adâleti haykırır, **Kurân'ı yaşadıkça...**

Bir gönül ki; dost olur, "aman" diyen düşmana;
Şefkati şükran bilir, yaratılmış her cana.

Bir gönül ki; paklanır, kin ve kibirden yana;
'Yer ile yeksân' olur, **Kurân'ı yaşadıkça...**

Bir huzur ki; bozulmaz, şeytanî şüphelerle,
Ne tabîî afetler, ne de başka bir şerle...

Bir huzur ki; barışır, o ilâhi kaderle;
Ruhlara sükûn verir, **Kurân'ı yaşadıkça...**

Bir edep ki; hayânın, gölgesinde barınır,
Ahlâk imbiklerinden, süzöldükçe arınır...

Bir edep ki; namusu, servetten önde tanır;
Âyetlerle yıkanır, **Kurân'ı yaşadıkça...**

Bir hayat ki; doyumsuz, her mevsimi bir bahar;
Her baharda bin meyve, her meyvede bin tad var

Bir hayat ki; ölümsüz.. Çünkü aslında mezar;
Bir cennet kapısıdır, **Kurân'ı yaşadıkça...**

Bir sevda ki; titretir, yürekleri derinden;
Dağılır kâinata, Medine göklerinden..

Bir sevda ki; açılır, semâlar kaç yerinden,
Muhammed nûru ile, **Kurân'ı yaşadıkça...**

Bir dünya ki; ne açlık, ne cinâyet, ne savaş,
Ne kan ağlayan mazlum, ne gözlerde damla yaş.

Bir dünya ki; ufuklar, ağarır yavaş yavaş;
Sabahlar müjdelenir, **Kurân'ı yaşadıkça...**

DAHA KUR'ÂN NE DESİN?

Ey insan! Yaşıyorken, hem de Kur'ân çağında;
Çırpınıp duruyorsun, cehâlet batağında.
Kalbin katı.. Gözün kör.. Başın kibir dağında.
Kur'ân sana gel diyor, bak bendedir adresin.
Ey eşref-i mahlûkat!.. **Daha Kur'ân ne desin!..**

Özgürce seçmen için, iki yoldan birini;
Apaçık bildiriyor, bütün âyetlerini.
Ya Peygamber, ya şeytan.. Seç diyor rehberini;
Öyle seç ki; sırttan rüzgar gibi geçesin,
İlle şeytan diyorsan.. **Daha Kur'ân ne desin!..**

Ya Cennet bahçesidir, ya ateştir o mezar,
Mekân var mı dünyada, öyle derin, öyle dar?
Hiçbir şey yakın değil, insana ölüm kadar.
Diyor ki; hesabı var, aldığın her nefesin;
Mezarlar konuşurken.. **Daha Kur'ân ne desin!..**

Malın, mülkün, şöhretin, dünyada herşeyin var;
Ya dünyadan Rabb'ine, götürecek neyin var?
Bana yeter diyorsan, şu üç günlük îtibar;
Bir dördüncü gün var ki; çok çetindir bilesin,
Bunlar masal diyorsan.. **Daha Kur'ân ne desin!..**

Âyet diyor ki; eğer, dağa inseydi Kur'ân;
Paramparça olurdu.. Dağ, Allah korkusundan.
Hangi insan durup da, ibret almaz ki bundan?
Sen ki, bir dağ yanında, ne kadar da cücesin,
Haddini bilmen için.. **Daha Kur'ân ne desin!..**

O münezzeh ruhundan, ruh vermekle insana;
Erişilmez bir şeref, bahşetti Allah sana,
Ne kadar sevdiğini, buradan anlasana !
Sen ki; taparcasına, kendine kul kölesin,
Nefsini put yapana.. **Daha Kur'ân ne desin!..**

Bir gün var ki; çok yakın, dağların yürüdüğü,
Göklerin, güneşleri önünde sürüdüğü,
Kâinatı toz duman, dehşetin bürüdüğü;
Kıyâmet senaryosu, oyun değil bilesin;
Hâlâ ürpermiyorsan.. **Daha Kur'ân ne desin!..**

O büyük mahkemede, bütün diller susacak;
Konuşacak bu defa, göz, kulak, el, kol, bacak.
Uzuvlar birer birer, haramları kusacak;
Açılacak önünde, defterleri herkesin;
Kendine gelmen için.. **Daha Kur'ân ne desin!..**

*Kalbinde Kur'ân'dan birşey olmayan kimse,
harap ev gibidir.*

HADİS-İ ŞERİF

O gün, buyruk verenler, buyruğa baş eğecek,
Cehennem öfkesinden, köpürüp kükreyecek,
Ve doldun mu dedikçe, daha yok mu diyecek;
Yandıkça o deriler, değişecek bilesin;
Hâlâ secde yok ise.. **Daha Kur'ân ne desin!..**

Gör ki, dünya sırtında, nice insan taşıyor;
Kimi yaşarken ölmüş, kimi ölmüş yaşıyor.
Kimi Arş-ı Âlâ'ya dolu dizgin koşuyor;
İşte Cennet.. İşte sen.. Gayret et ki giresin;
Ey! Eşref-i mahlûkat!.. Daha Kur'ân ne desin!..

KUR'ÂN'A SORSAYDIN EĞER..

Önce, **İnsan** kimliğini alırdın,
Sonra, **İrfan** adresini bulurdun,
Ve Allah'ın, hâlifesi olurdu;
Kendini.. Kur'ân'a sorsaydın eğer..

Hâkk dîni'ne, hurâfeler katmazdın,
Zanlarla hükmetmez, küfre batmazdın,
Dünya için, âhireti satmazdın,
İslâm'ı.. Kur'ân'a sorsaydın eğer..

Kalbin kararmazdı, öfkeyle kinle,
Savaşırydın.. Önce, kendi cehlinle.
Alay eder miydin, bu Yüce Dîn'le,
Haddini.. Kur'ân'a sorsaydın eğer?

Yıllarca ecdâdı suçladın durdun,
Geri kalmışlığı, İslâm'a yordun.
Oysa ki; en önde, sen koşuyordun;
Ahlâkı.. Kur'ân'a sorsaydın eğer...

Öyle bir mîras ki, bu toprak sana;
Borçlusun, dökülen her damla kana.
İflâs eder miydin, edepten yana;
Vefâyı.. Kur'ân'a sorsaydın eğer?

Hele gör.. O cimri, zengin kimseyi;
Korkar fakirlikten, sıkar keseyi..
Bilirdin.. Vereni bu vesveseyi;
Şeytani.. Kur'ân'a sorsaydın eğer...

Evlât yetiştirdin, bin türlü nazla,
Hiç tanıştırmadın, oruç, namazla,
Yine bakar mıydın, mâziye hazla;
Vebâli.. Kur'ân'a sorsaydın eğer?

Asık çehrelerde, endişe hüzün,
En yakın dostuna, geçmiyor sözün.
Gülmez olur muydu, o güzel yüzün;
Sevgiyi.. Kur'ân'a sorsaydın eğer?

Söndükçe gün be gün, Allah inancı,
Özünde başladı, bir büyük sancı.
Olur muydu, ana, oğul yabancı;
Saygıyı.. Kur'ân'a sorsaydın eğer?

Emâneti hiç vermedin ehline,
Bedenler bulandı, rüşvet zehrine
Düşer miydin, bu hüsrâna sen yine;
Ehlini.. Kur'ân'a sorsaydın eğer?

Nefsine kul oldun, servette malda,
İçkide, zinâda, kumarda, falda.
Bu haram meyveler, kalırdı dalda;
Cenneti.. Kur'ân'a sorsaydın eğer...

Bir nefesin bile, hesabı çetin,
Ya hesabı nedir.. Bunca nîmetin?
Vallahi kalmazdı, zerre gafletin;
Mîzânı.. Kur'ân'a sorsaydın eğer...

Her musîbet.. Aslında bir îkazdı,
Görmedin mi? Nefsin, verdikçe azdı.
Bu servet gemisi, yoksa batmazdı;
Zekâtı.. Kur'ân'a sorsaydın eğer...

Amelsiz ilimden, kime ne fayda!..
İlimsiz ameller, geçmiyor kayda.
Bulurdun... Ahlâka müşterek payda;
Resûl'ü.. Kur'ân'a sorsaydın eğer...

Bayramdan bayrama, secde etmekle,
"Kurtuldum" diyorsan, hükmünü bekle,
Borcu siler miydin, bu iki çekle;
İbrâyı.. Kur'ân'a sorsaydın eğer?..

O cehennem dehşetine şaşardın,
O azâbı görmüş gibi yaşırdın,
Secde secde, af peşinde koşardın;
Namazı.. Kur'ân'a sorsaydın eğer...

Şereftir, yücelten, dünyada ferdi,
Öpülen etekler, kime ne verdi?
Kullar sevmese de, Allah severdi;
Rütbeyi.. Kur'ân'a sorsaydın eğer...

Aynalara bakıp, telâş etmezdin,
Biten her gününle, sen de bitmezdin,
Dost'a böyle, elleri boş gitmezdin,
Ölümü.. Kur'ân'a sorsaydın eğer...

Bu felsefî serapları geçerdin,
Damlasına.. Ömrü bedel biçerdin,
Can suyunu, kaynağından içerdin;
Pınarı.. Kur'ân'a sorsaydın eğer...

Başka geçit vermez, bu yol, bu devrân;
İlle de, ille de, ille de Kur'ân.
Vallahi durmazdın, Sırat'ta bir an;
Kur'ân'ı.. Kur'ân'a sorsaydın eğer...

O (Kur'ân), asla bir şaka değildir.

TARIK/14

KUR'ÂN'A HARP AÇANIN VAY HALİNE MAHŞERDE...

Dinle ey ehl-i gaflet! Ne diyor, dağlar, taşlar?
Kur'ân'ın sahibi var, beyhude bu savaşlar,
Eğildi.. Eğilecek.. O'na en mağrur başlar;
Yakında göreceksin, her cürmünü defterde,
Kur'ân'a harp açanın, vay haline mahşerde..

Dinle ey ehl-i cinnet! Bindörtüyüz yıldan beri;
Gördü geçti, bu kervan, senin gibi kimleri..
Kahhar olan Rabb'imiz, görmez mi zâlimleri;
Kalacak sanma sakın, mazlumun âhı yerde,
Kur'ân'a harp açanın, vay haline mahşerde..

Dinle ey ehl-i şiddet! Bu zorbalık boşuna,
Git de sor Ebrehe'yi, o ebâbil kuşuna.
Hakk, nûrunu tamamlar, gitmese de hoşuna;
Yaklaşıyor kıyâmet, bu oynanan son perde,
Kur'ân'a harp açanın, vay haline mahşerde..

KUR'ÂN ŞAKA DEĞİLDİR

Bin bir vesveseyle, seni saptıran;
Dünya servetini, kible yaptıran;
Kibir verip, seni sana taptıran;
O mel'un şeytana haddini bildir;
Rabb'in azap sözü, **şaka değildir...**

Kur'ân ahlâkını, çağıdışı gören,
Şehvet batağında, hükmünü süren,
Sana her cür'ette, cesâret veren,
O gâfil nefesine, haddini bildir;
Vallahi Cehennem, **şaka değildir...**

Zengine îtibar, olsa da yaygın;
Para pul, eylemez insanı saygın,
İbâdet değilse, dünyada kaygın;
Âhirde de insan, bil ki zelildir,
O mahşer dehşeti, **şaka değildir...**

Yakışmaz, mü'mine yarınlara yas,
Umutsuzluk, ancak kâfirlere has.
Yeter ki; sen göster, tövbede ihlâs;
Geçmiş günahların bile kefildir,
Rabb'in Cennet vâdi, **şaka değildir...**

Arama.. Sabırdan başka teselli,
Altı üstü kaç yıl? ömürler belli.
Kim bilir, kimedir yarın tecelli,
Her secde, mîzanda sana delildir,
Vallahi o Kur'ân, şaka değildir...

KUR'ÂN OLMASAYDI NE YAPARDIM BEN?

O'nunla pakladım, kalbimi kirden,
O'nunla arındım, gizli kibirden,
O'nunla açıldı, ufuklar birden,
Cehâlet yaramı, O'nunla sardım;
Kur'ân olmasaydı, ben ne yapardım?

Şu nankör nefsimden, neler çekti can,
Her türlü şehveti, süsledi şeytan.
Kör karanlıklarda, kaybolduğum an,
Sesime ses verdi, tuttu elimden;
Kur'ân olmasaydı, ne yapardım ben?

O'nunla çevirdim, Hakk'a yüzümü,
Açtım.. Âlemlere, gönül gözümü.
O'nda duydum, "Kâlû belâ"sözümü,
Fitratın sırrına, onunla vardım;
Kur'ân olmasaydı, ben ne yapardım?

Türbelere bez bağladım, mum yaktım,
Falcılara gaybı sordum, fal baktım,
"Nazar" dedim, kapılara nal taktım;
Hiç haberim yoktu, şirkten küfürden;
Kur'ân olmasaydı, ne yapardım ben?

Çöllerde O'nunla vakfeye durdum,
Şeytanın şerrine, tuzaklar kurdum,
Fitneyi her yerde, O'nunla vurdum;
Ruhumu bataktan, çekip çıkardım;
Kur'ân olmasaydı, ben ne yapardım?

Gün oldu, hicâbı, yerlere çaldım,
Unuttum ölümü, işrete daldım,
En zorlu günümde, ortada kaldım;
Bir nasuh tevbeyle, doğdum yeniden;
Kur'ân olmasaydı, ne yapardım ben?

O'na sordum, nefsimdeki riyâyı,
Dünya denen, iki günlük rüyâyı,
O'na sordum, edep ile hayâyı,
Hidâyet harcı mı, O'nunla kardım;
Kur'ân olmasaydı, ben ne yapardım?

Sordum: Ölüm nedir? Dedi: çok yakın;
Dost'a kavuşmaktır, hiç korkma sakın,
Yeter ki; o takvâ tâcını takın,
Şükür.. Korkmuyorum, artık ölümden;
Kur'ân olmasaydı, ne yapardım ben?

Kaygılanma dedi, kabirden yana;
Yüce Peygamber'den, müjde var sana;
Cennet bahçesidir, her müslümana;
Yeter ki; sen yürü Nebî izinden,
Kur'ân olmasaydı, ne yapardım ben?

O'na sordum, dehşetini mahşerin,
O herc ü mercini, göklerin yerin,
O'na sordum, gafletini beşerin,
Zillet zincirini, kırdım kopardım;
Kur'ân olmasaydı, ben ne yapardım?

O'nunla terkettim, hevâ hevesi,
O'nunla dost bildim, ilâhî sesi,
O göstermeseydi, gerçek adresi;
Şimdi ben kimbilir, neye tapardım,
Kur'ân olmasaydı, ben ne yapardım?

Aşk'ı sordum, O'na, Mâşuk'u sordum,
Mescidi Aksâ'da, kıyâma durdum.
Arş'a secde secde, köprüler kurdum;
Her seher, şâhidler gördüm melekten;
Kur'ân olmasaydı, ne yapardım ben?

*Bu (Kur'ân), bütün insanlığa bir açıklamadır;
takvâ sahipleri için de, bir hidâyet ve bir öğüttür.*

ÂL-İ İMRÂN/138

O'nsuz çâre yoktu, hiçbir yâreye,
O'nsuz her yol çıktı, bir harâbeye.
O döndürmeseydi, beni Kâbe'ye;
Kimbilir ben, hangi yöne sapardım,
Kur'ân olmasaydı, ben ne yapardım?

Îmâna baş eğdi, artık kuşklar,
Allah rızâsına döndü coşkular,
Durdu fırtınalar, duruldu sular;
Cemâl istiyorum, şimdi Rabb'imden;
Kur'ân olmasaydı, ne yapardım ben?

(14 Mayıs 1999 Cuma / Kudüs)

Kur'ân'a sorarsan; **“gıybet”** ne demek?
Ölmüş bir kardeşin etini yemek!
Kim ki; bu vahşetten tiksiniyorsa;
Dünyayı fethetse **beyhude emek..**

Cengiz Numanoğlu

Ey insan! Yalnızlıktan şikâyet etme sakın;
Öyle bir **Dost'un** var ki; şah damarından yakın..

Cengiz Numanoğlu

Öyle gözler gördüm ki; bakan birer **kördüler,**
Ne yazık ki; gerçeği, **musallada** gördüler..

Cengiz Numanoğlu

Bitmez bu kan, bu hüsrân, görünüyor açıkça;
Dünya müslümanları, **müslüman** olmadıkça..

Cengiz Numanoğlu

- O gün, zalim kimse (pişmanlıktan) ellerini ısırp şöyle der: “Keşke o peygamberle birlikte bir yol tutsaydım.”
- Yazık bana! Keşke falancayı (batıl yolcusunu) dost edinmeseydim.
- Çünkü zikir (Kur’an) bana gelmişken o, hakikaten beni ondan saptırdı. Şeytan insanı (uçuruma sürükleyip sonra) yüzüstü bırakıp rezil rüsvay eder.
- Peygamber der ki: Ey Rabbim! Kavmim bu Kur’an’ı büsbütün terk ettiler.

FURKAN/27,28,29,30

CEHÂLET YANGINI KUR’ÂN’LA SÖNER

Ne ilmî kariyer, ne diplomayla,
Ne altın madalya, ne bir kupayla,
Ne alkış, ne tâviz, ne de sopayla;

**Sanma ki; bir insan, irfâna döner;
Cehâlet yangını, Kur’ân’la söner.**

Ne şöhret peşinde, bir macerayla,
Ne “şov” düğünlerde, akan parayla,
Ne makâm, ne rütbe, ne de sarayla;

**Sanma ki; bir insan, irfâna döner;
Cehâlet yangını, Kur’ân’la söner.**

Allah'ın, kullarının tevbesini kabul edeceğini, sadakaları geri çevirmeyeceğini ve Allah'ın tevbeyle çok kabul eden ve pek esirgeyen olduğunu halâ bilmezler mi?

TEVBE/104

KUR'ÂN KAPISI

Bakıp da, o günkü günahlarına,
Çâresiz gözlerle, bakma yarına.
Yeter ki, bugün gel Dost diyârına;

Herkese açıktır.. Kur'ân kapısı...

İsterse günlerin, isyânla dolsun,
İsterse bu gaflet, yılları bulsun,
Yeter ki, son nefes gelmemiş olsun,

Herkese açıktır.. Kur'ân kapısı...

Biz, Kur'an'dan öyle birşey indiriyoruz ki o, müminler için şifa ve rahmettir; zalimlerin ise yalnızca zıyanını arttırır.

İSRÂ/82

MAHŞERDE KUR'ÂN'LA HAŞREYLE BENİ...

İstemem dünyanın, tâcı tahtını;
Muradım; almaktır kul berâtını.
Affınla tanıdım, Yüce Zâtını;
Sen ki; bağışlarsın, Rabb'im diyeni,
Mahşerde Kur'ân'la haşreyle beni...

Ne kadar vursam da, nefsimi taşa,
Sabrını vermezsen, çıkamam başa.
Sen affetmedikçe, ibâdet boşa,
Bilirim.. Seversin, Sen de seveni;
Mahşerde Kur'ân'la haşreyle beni...

İslâm'a sınır yoktur, kim var diyorsa **yalan**;
Görmedim kâinatta, **Kur'ân dışında kalan..**

Cengiz Numanoğlu

Ne tıbbî mûcizeler, ne estetik savaşlar;
İnsanda **ölümsüzlük**, ancak ölümlle başlar..

Cengiz Numanoğlu

Neyleyim, Zâtından başka sırdaşı,
Lûtfuna kör bakan, gözdeki yaşı.
Neyleyim, aşkınla eğilmez başı;
Sonsuz rahmetinle tanıdım Seni;
Mahşerde Kur'ân'la haşreyle beni...

Senden geldim, yine dönüşüm Sana,
Şükrümü kabul et, verdiğin cana.
Dünyalar bir yana, rızân bir yana;
Yüce Kur'ân'ınla tanıdım Seni;
Yâ Rabbi... O'nunla haşreyle beni...

ÂMİN

- *Kitap, aziz ve hakîm olan Allah tarafından indirilmiştir.*
- *Şüphesiz göklerde ve yerde inananlar için birçok âyetler vardır.*
- *Sizin yaratılışınızda ve (Allah'ın) yeryüzünde yaydığı canlılarda, kesin olarak inanan bir toplum için ibret verici işaretler vardır.*

CÂSİYE'/2,3,4

- *Hâlâ Kur'ân üzerinde gereği gibi düşünmeyecekler mi? Eğer o, Allah'tan başkası tarafından gelmiş olsaydı, onda birçok tutarsızlık bulurlardı.*

NİSÂ'/82

İÇİNDEKİLER

Ya Kur'ân, ya hüsrân	3
Bir kitap ki	5
Kur'ân'ı anladıkça	7
Kur'ân'ı yaşadıkça	11
Daha Kur'ân ne desin?	13
Kur'ân'a sorsaydın eğer	16
Kur'ân'a harp açanın	20
Kur'ân şaka değildir	21
Kur'ân olmasaydı	22
Cehalet yangını Kur'ân'la söner	27
Kur'ân kapısı	28
Mahşerde Kur'ân'la haşreyle beni	29

Tarih içinde nice, karanlık çağlar gördüm;
Cehâletin elinde, Kur'ân'ı ağılar gördüm..

Cengiz Numanoğlu

Bir lâhza boş kalmaz, sînede canlar;
Kur'ân yoksa kalpte, **bil ki şeytan var..**

Cengiz Numanoğlu

Gizli kıbr, gizli şirk, sanma sana uzaktır;
Her yerde, her nefeste, her adımda **tuzaktır..**

Cengiz Numanoğlu

Silahlar konuşunca, **kan** kusar, **nefret** kusar;
Kalemler konuşunca, bütün silahlar susar..

Cengiz Numanoğlu

Kur'ân'daki ahlâka, hep **"İrticâ"** dediler;
Sen ve senin neslini, işte böyle yediler..

Cengiz Numanoğlu

Bu hayat denizinde, boğma sakın ümidi;
Bu denizde **Kur'ân'dır**, insanın **can simidi..**

Cengiz Numanoglu

Dünya müslümanları, **Kur'ân'la** yüzleşmeden,
Hiç kimse aramasın, **hüsrâna** başka neden..

Cengiz Numanoglu

Rütbe var; yazılır mezar taşına,
Zaman sellerinde aşınır gider.
Rütbe var; yazılır Cennet Arş'ına,
Sonsuzdan sonsuza, taşınır gider..

Cengiz Numanoglu

www.cengiz-numanoglu.com

İstek ve İletişim: 0533 650 15 83 - 0532 480 90 44